

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2007. évi október hó 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A jelentős értékre, csoportosan elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2007. évi április hó 2. napján kihirdetett **15.B.450/2006/76.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést valamennyi vádlottat érintően **mellőzi.**

Megállapítja, hogy az első fokú ítélet kelte helyesen: **2007. április 2.**

A Békéscsabai Városi Bíróságon **Bnyk.74/2006/1-14.** tételszám alatt kezelt bűnjelek **lefoglalását megszünteti, és azok megsemmisítését rendeli el.**

A megítélt kártérítést a sértett képviselője részére **Irányítószám, Helység, utca, házsám** alatti címre kell teljesíteni.

A kiadni rendelt 280.000.- (kettőszáznyolcvanezer) forintot a **(társaság neve) Irányítószám, Helység, utca, házsám** szám alá kell kiadni.

Az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből **II.r. vádlott helyesen: 35.400.- (harmincötezer-négyszáz) forintot, III.r. vádlott helyesen: 136.288.- (egyszázharminchatezer-kettőszáznyolcvannyolc) forintot, IV.r. vádlott helyesen: 164.568.- (egyszázhatvannégyezer-ötszázhatvannyolc) forintot** köteles megfizetni külön felhívásra az állam javára, míg az **I-IV.r. vádlottak által egyetemlegesen** fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: **46.142.- (negyvenhatezer-egyszáznegyvenkettő) forint.**

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. vádlottat 15.000.- (tizenötezer) forint, a II.r. vádlottat 3.000.- (háromezer) forint, a III.r. vádlottat 18.480.- (tizennyolcezer-négyszáznyolcvan) forint, a IV.r. vádlottat 17.400.- (tizenhétezer-négyszáz) forint fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I., II. és IV.r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság I.r. vádlottat felbujtóként, jelentős értékre, csoportosan elkövetett rablás büntette miatt 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra,

II.r. vádlottat felbujtóként, jelentős értékre elkövetett rablás büntette miatt 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra,

III.r. vádlottat társtettesként, jelentős értékre csoportosan elkövetett rablás büntette, valamint társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt - halmazati büntetésül - 4 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra

IV.r. vádlottat társtettesként, jelentős értékre csoportosan elkövetett rablás büntette és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt - halmazati büntetésül - 5 év fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

I.-II.r. vádlott esetében 1.800.000.- - 1.800.000.- forintra, III.r. vádlott vonatkozásában 300.000.- forintra, míg IV.r. vádlott esetében 100.000.- forintra vagyonekobzást rendelt el.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről. Az első fokon felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottat 3.600.-, II.r. vádlottat 32.400.-, III.r. vádlottat 131.700.-, IV.r. vádlottat 167.568.- forint megfizetésére, míg I-IV.r. vádlottat egyetemlegesen 51.030.- forint megfizetésére kötelezte.

Bf.I.251/2007/42.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentettek be:

Az ügyész, II.r. vádlott terhére eltérő minősítés, súlyosítás érdekében, valamint a lefoglalt 280.000.- forint készpénz kiadása miatt.

I.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, téves minősítés, enyhítés érdekében, valamint a polgári jogi igény elbírálása miatt,

II.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő minősítés, erre figyelemmel enyhítés érdekében. A fellebbezési szakban eljárási szabálysértés miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését is indítványozták.

III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,

IV.r. vádlott és védője enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a II.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Egyebekben a tényállás és a bűnösségi körülmények kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla a fellebbezések közül az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket kizárólag a vagyonek Kobzása mellőzése tekintetében ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint az iratok egybehangzó adatai alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint kiegészítette:

I.r. vádlott élettársa vállalkozó, havi 150.000.- forint jövedelemmel. Az első fokú ítéletben vagyonaként megjelölt két ingatlan értéke kb. 1.500.000.- forint.

II.r. vádlott házastársa foglalkozás nélküli, jövedelme családi pótlék, valamint gyermekvédelmi támogatás, melynek havi összege összesen 27.500.- forint. Az első fokú ítéletben a vádlott vagyonaként feltüntetett lakóingatlan tulajdonrész értéke kb. 10-15.000.000.- forint.

A II.r. vádlott előéletéeként felhívott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2004. április 24. napján járt le.

III.r. vádlott jövedelme kb. 30-40.000.- forint. Gyermeke után gyermektartási díjat nem kap.

A III. és IV.r. vádlottak bántalmazása következtében a sértett által elszenvedett zúzódásos és repesztett sérülések gyógytartama 8 napon belüli, míg az állkapocs elmozdulásos törésének gyógytartama 8 napon túli, kb. 4 hét volt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélet tábla a fenti kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

II.r. vádlott védője a fellebbezési szakban bizonyítási indítványt terjesztett elő, melynek keretében **1. sz. név** és **2. sz. név** tanúkénti kihallgatását indítványozta arra nézve, hogy az I. és III.r. vádlottak e személyektől is valótlan indokokra hivatkozással nagyobb összegű készpénzt csaltak ki.

Az ítélet tábla álláspontja szerint, annak tanúkkal való bizonyítása, hogy az I. és III.r. vádlott ezen ügyön kívül milyen magatartást tanúsított, a jelen ügyben a szavahihetőséget nem érinti, így tehát a bizonyítási indítványt, mint szükségtelent elutasította.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a II. és III.r. vádlottak felmentését célzó fellebbezések, valamint I. és II.r. vádlottak esetében az eltérő minősítést célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Eltérő tényállás megállapítása esetén kerülhetett volna sor ugyanis annak megállapítására, hogy az I.r. vádlott nem bújtotta fel III. és IV.r. vádlottat a sértettel szemben erőszak alkalmazására, az euró megszerzése érdekében, valamint, hogy a II.r. vádlott nem követett el semmi Büntető Törvénykönyvbe ütközőt, továbbá, hogy a III.r. vádlott kényszer és fenyegetés hatására cselekedett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben lefolytatta, részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékok alapján találta megállapíthatónak azt, hogy az I.r. vádlott felbujtója volt az erőszaknak, azt, hogy a II.r. vádlott elkövette a bűncselekményt, illetőleg, hogy a III.r. vádlott esetében kényszer és fenyegetés szóba sem jöhet. Okfejtése logikus és mindenben megfelel az okiratokban rögzítetteknek. E körben kifejtett álláspontját az ítélet tábla mindenben osztotta.

A bizonyítékok értékelése az azokat közvetlenül észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a

Bf.I.251/2007/42.

másodfokú eljárásban nem kerülhet sor. Így, a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Ami a II.r. vádlott védőjének relatív eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát illeti, utal arra az ítélet tábla, hogy az elsőfokú megyei bíróság valamennyi tanút kihallgatott. Ezt követően került sor arra, hogy a Békéscsabai Városi Bíróságon felvett vallomásaikat a tanúk elé tárta, ha a vallomásaik között ellentmondás merült fel. Az elsőfokú bíróságnak erre törvényes lehetősége volt, így nem sértett eljárási szabályt, tehát nem volt ok az ítélet hatályon kívül helyezésére sem.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és cselekményüket a törvénynek megfelelően minősítette.

Tévedett azonban, amikor a III., IV.r. vádlott esetében akként foglalt állást, hogy a testi sértési cselekmény elkövetésekor a súlyosabb sérülés, mint eredmény tekintetében csupán a gondatlanság állapítható meg e vádlottak terhére.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlottak oldalán fennálló létszámbeli és erőbeli fölényre, az elkövetés módjára, a támadott testtájékra - a sértett feje - figyelemmel, a vádlottak tudata átfogta a súlyosabb sérülés bekövetkezésének lehetőségét, azonban ez iránt közömbösséget tanúsítva cselekedtek. Mindezen körülményektől tehát nem a vádlottak gondatlanságára, hanem eshetőleg szándékára lehet következtetést levonni.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak. Az I.r. vádlott esetében a részbeni beismerő vallomás helyett a részbeni bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást értékelte enyhítő körülményként a másodfokú bíróság. Ugyanakkor IV.r. vádlott esetében a személyiségzavar nem enyhítő körülmény, mert az a IV.r. vádlott beszámítási képességét nem érintette. A súlyosító körülmények közül az ítélet tábla mellőzte a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottságát ekként értékelni.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási elveket figyelembe véve, a vádlottak cselekvőségét helyesen értékelve arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki, melyek lényeges enyhítése nem indokolt.

Nem indokolt továbbá az I.r. vádlott esetében az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása, ugyanis nincs olyan indok, mely ezt alátámasztaná.

Helyesen járt el a megyei bíróság, amikor a bűnösség megállapítása mellett a vádlottak kártérítési felelősségét megállapítva kötelezte őket a bűncselekménnyel okozott több mint 4.000.000.- forint kár megfizetésére.

A vagyonelkobzás tekintetében azonban az ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

A vagyonelkobzás nem büntetés, hanem intézkedés. Annyiban nem büntető jellegű joghátrány, hogy az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát nem érinti, hanem az elkövető eredeti - a bűncselekmény elkövetése előtti - vagyoni helyzetét állítja vissza.

Jelen ügyben az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat az általuk okozott kár megfizetésére. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a kártérítés mellett ugyanazon összegre a vagyonelkobzás elrendelése a kétszeres értékelés büntetőjogi tilalmába ütközik (Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat részére HVGORAC Kiadó 154/3. oldal). Ezért az ítéltábla az elkobzásra vonatkozó rendelkezést, valamennyi vádlottat érintően mellőzte.

Az első fokú ítélet keltezését a kihirdetett és az írásba foglalt ítélet is tévesen tartalmazta, ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy az helyesen: 2007. április hó 2. napja.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a Békéscsabai Városi Bíróságon Bnyk.74/2006/1-14. tételszám alatt kezelt bűnjelekről. Az ítéltábla ezen bűnjelek lefoglalását a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a (8) bekezdése alapján elrendelte azok megsemmisítését az ügyészi indítványnak megfelelően.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg egyrészt a kártérítés teljesítésének helyét, valamint a kiadni rendelt 280.000.- forint kiadásának helyét. Ezért azt az ítéltábla jelen határozatával pótolta.

Az elsőfokú bíróság az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség kiszámításánál számítási hibát vétette. Az ítéltábla a másodfokú határozatban megállapította, hogy a II.r. vádlott 35.400.- forint, a III.r. vádlott 136.288.- forint, a IV.r. vádlott 164.568.- forint, míg az I-IV.r. vádlottak egyetemlegesen 46.142.-forint első fokú bűnügyi költséget kötelesek megfizetni.

Bf.I.251/2007/42.

Az elsőfokú bíróság az általa alkalmazott jogszabályhelyeket döntően helyesen hívta fel, azonban III. és IV.r. vádlottak esetében nem hivatkozott a Btk. 85. § (1), (2), (3) bekezdésére, ezért azt az ítéltábla jelen határozatával pótolta, valamint a zár alá vétellel kapcsolatos jogszabályi hivatkozás helyesen a Be. 159. § (4) bekezdés d) pontja.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra az enyhítésre irányuló fellebbezéseket részben alaposnak ítélve az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig, a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségéből az I.r. vádlott 15.000.- forint, a II.r. vádlott 3.000.- forint, a III.r. vádlott 18.480.- forint, a IV.r. vádlott 17.400.- forint kirendelt védői díj megfizetésére köteles a Be. 381. § (1) és a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján.

Az ítéletábra az I., II., és IV.r. vádlottak által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

Szeged, 2007. évi október hó 26. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.I.251/2007/42. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 15.B.450/2006/76. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon, 2007. évi október hó 26. napján jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2007. évi október hó 26. napján

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke